

Používají mě místo jeřábu

Radek Wasserbauer

Začínal od píky a dotáhl to až na mistra povrchových úprav. Takový je příběh Radka Wasserbauera. Než se dostal do ACO, pracoval ve firmě Žďas, kde byl spolu se svým současným nadřízeným.

„Začínal jsem jako takzvaný střídač. To znamená, že když si někdo vzal třeba dovolenou, tak jsem za něj zaskakoval,“ říká Radek Wasserbauer. Naučil se tak moření, leštění, tryskání i neutralizaci.

Poté přešel přímo na leštírnu. „Přišli za mnou s nabídkou, zda bych nechtěl dělat mistra.“ Po týdenních námluvách nakonec neodolal, práci přijal a pracuje dodnes. Sám říká, že

vůbec nemá v úmyslu zaměstnání měnit, je spokojený, protože se firmě daří a vztahy v ní fungují na rodinné bázi. V letošním roce si dodělává maturitu. „Přeci jen jsem si říkal, že by lidé na vyšších pozicích měli alespoň tu střední školu mít.“

Nechybělo přitom málo a mohl se živit hokejem. Ve Žďáru nad Sázavou dokonce chytal moravskou část extraligy. Nastoupil i proti takovým jménům, jako jsou Holík, Ujčík nebo Cihlář. V osmnácti ale do A týmu neproklouzl.

Ještě větší úspěchy ale zaznamenal ve cvičení. V pětadvaceti začal posilovat a zkoušel silový

trojboj. Nakonec se ale začal specializovat na benchpress. Rekord má 185 kilo! Na mistrovství Moravy obsadil čtvrté místo. Na různých soutěžích získal spoustu trofejí a největším úspěchem bylo dělené třetí místo v Sedlčanech, kam se tradičně sjíždí nejlepší siláci z republiky. „Kdybych tenkrát vážil o půl kila méně, skončil bych druhý, protože jsme zvedli oba stejně, ale pro mě to byl i tak úspěch,“ vzpomíná Radek Wasserbauer.